

Ziya Paşa

Paşa, 19. yüzyılda (1825-1880) Osmanlı Devleti'nin en önemli devlet adamlarından ve en çok eser veren yazarlarından birisidir. Şinasi ve Namık Kemal ile birlikte "batılılaşma" kavramını ilk defa ortaya atan yenilikçi Osmanlı aydınları arasında yer alır. Eserlerinde baskıcı yönetime karşı özgürlükleri ve meşrutiyeti savunmuştur.

Tüm...
Yurtseverlere atfen.

ن

*Nush ile uslanmayı etmeli tekdir
Tekdir ile uslanmanın hakkı kötektir*

Anlamı: Nasihat ile uslanmayı azarlamalı ne nasihatten ne azardan anlamayarı bir güzel okşamalı, hak etmiştir yani dayağı.

*Âyinesi iştir kişinin lâfa bakılmaz
Şahsın görünür rütbe-i akli eserinde*

Anlamı: Lafa bakmamalı, kişinin aynadaki aksi yaptığı iştir, yaratıkları, eserleriyle belli eder kendini. Yaptığı, yapacaklarının teminatı anlamında...

Lütfen laf ile söylenen söz arasında bir ayırım yapalım...

Lakırdı başka, laf...

Bilgi, bilinç ve deneyimlerle ile birleşen söz bambaşka bir şeydir. Genelde dinlenir, dinlenmelidir.

*Bî-baht olanın bağına bir katresi düşmez
Bârân yerine dürr ü güher yağsa semâdan*

Anlamı: Gökyüzünden yağmur yerine inci ve mücevher yağsa talihsiz olanın bahçesine bir damlası bile düşmez.

*Âsûde olam dersen eğer gelme cihâna
Meydâna düşen kurtulamaz seng-i kazâdan*

Anlamı: Şansın olsaydı kardeşim...
Recep Tayyip Kahpedoğan vakti zamanında gelmezdin dünyaya...
Şaka, şaka...
Eğer mutlu olmak istiyorduysan hiç gelmeyecektin bu dünyaya...
Tam benlik bir beyit, kurtulamazsın musibetten, beladan.

*Dehrin ne safâ var acaba sîm ü zerinde
İnsan bırakır hepsini hîn-i seferinde*

Anlamı: Ne altın ne gümüş...
Ne para, pul, ün – unvan...
Dünya malı dünyada kalır.

*Seyretti havâ üzre denir taht-ı Süleyman
Ol saltanatın yeller eser şimdi yerinde*

Anlamı: İslâm mitolojisine göre bir peygamber olan Hazret-i Süleyman gelmiş geçmiş insanların en zenginiydi. Bundan başka Allah'ın bir lûtfu olarak kurda, kuşa, ateşe ve suya hükmedecek güçleri vardı. Bu kudret ve ihtişamın timsali olarak gökyüzünde uçabilen bir tahta sahipti. Ama dünyanın geçiciliğine bakın ki o muazzam saltanatın bile yerinde şimdi yeller esiyor.

Bu konuda halk arasında söylenen bir deyiş vardır: “Dünya Sultan Süleyman’a bile kalmamış...” diye; ancak bu sözde ve Ziya Paşa’nın beytindeki Süleyman, Kanunî Sultan Süleyman değil, Peygamber Süleyman’dır.

Bunu bende bilmiyordum, açıklamayı toptan alıntı yaptım.

VE TÜRKİYELİNİN ÖZÜMSEDİĞİ BİR DEYİŞ OLSA GEREK

*İç bade, güzel sev var ise akl u şu’ûrun
Dünya var imiş ya ki yoğ olmuş ne umûrun*

Gerçi şarap içip güzel sevmiyorlar galiba...
AMA...
Umurlarında mı dünya?
Aslında bu cümle ile açıklamasını da yapmış oldum.

*Cânan gide rindân dağıla mey ola rîzan
Böyle gecenin hayr umulur mu seherinde*

Anlamı: Sevgili gitse, dostlar/âşıklar dağılsa, şarap dökülse...
Böyle bir gecenin sabahından hiç hayır gelir mi insana?

*Yıldız arayıp gökte nice turfa müneccim
Gaflet ile görmez kuyuyu reh-güzârinde*

Anlamı: Birçok acemi müneccim, gökte yeni yıldızlar keşfedeyim derken gaflete dalarak yollarının üzerindeki kuyuyu görmez. Tabii ki bu beyitte Ziya Paşa gerçek bilim adamlarını eleştirmiyor. Onun asıl anlatmak istediği, bazı insanların kendilerinden beklenen işlerle uğraşacağı yerde gerçekleşmesi imkânsız hayallerin peşinde koşmaları ve gülünç duruma düşerek başlarına kötü işler açmalarıdır.

*Onlar ki verir lâf ile dünyaya nizâmât
Bin türlü teseyyüp bulunur hânelerinde*

Anlamı: Onlar ki dünyayı sözleriyle düzene sokmak isterler, oysa onların evlerine gidip bakın, kendi evlerinde bin türlü ihmal ve düzensizlik görürsünüz. Almanların çok güzel bir özdeyişi vardır, insan önce kendi evinin içini, önünü süpürmeli. Herkese ahlak ve erdem dersi verirken kendi yaşamlarında bunu uygulamayan, çoluk çocuğuna söz geçiremeyen ya da onların yaptıklarını görmezden gelen ne çok ahlaksız insan var yaşadığımız şu dünyada.

*İnsana sadâkat yaraşır görse de ikrah
Yardımcısıdır doğruların Hazret-i Allah*

Bence yorum gerektirmeyen bir beyit.

*Milyonla çalan mesned-i izzette ser-efraz
Birkaç kuruşu mürtekibin cây-ı kürektir*

Anlamı: Tam Tayyipistan tarifi...

Mevki sahibi, “şanlı şerefli, ün unvan sahibi” kişiler milyonlara kalk gidelim yaparken VE ceza görmezken...

Bir dilim ekmek çalana en ağır cezaları reva görürler...

Görüldüğü gibi dünden bugüne hiçbir şey değişmedi!

*Bed-asla necâbet mi verir hiç üniforma
Zer-dûz palan vursan da eşek yine eşektir*

Anlamı: Eşğe altın işlemeli semer vursan da eşek yine eşektir. Yani ün, unvan, servet vesaire insanı insan yapmaz.

Erbâb-ı kemâli çekemez nâkıs olanlar

Rencide olur dâde-i huffâş ziyadan

Manidar bir beyittir, çok anlamlı...

Cahil çekemez bilgiyi, etme cahil ile sohbet verir sana zahmet

İkbâl için ahbâbı siâyet yeni çıktı

Bilmez idik evvel bu dirâyet yeni çıktı

Anlamı: Başkasının sırtından ün, unvan sahibi olmayı eleştiren bir beyit...

Eskiden böyle şeyleri bilmediğimizi tasdik ediyor Ziya Paşa

Sâdıkları tahkir ile red kâide oldu

Hırsızlara ikram-ü inâyet yeni çıktı

Anlamı: Vatanına, milletine bağlı olanları aşışlamak ve onları reddetmek (kural ise, kural haline geldiyse) geldi, hırsızlara ikramda bulunmak ve yardım etmek ise yeni çıktı.

Hak söyleyen evvel dahi menfur idi gerçi

Hâinlere amma ki riâyet yeni çıktı

Anlamı: Gerçi eskiden de doğruyu söyleyenlerden nefret edilirdi ama hainlere saygı göstermek, onları koruyup kollamak, onların emirlerine uymak yeni çıktı.

Eyvah bu bâzîçede bizler yine yandık

Zîra ki ziyân ortada bilmem ne kazandık

Anlamı: Eyvahlar olsun ki bu oyunda yine bizler yandık; çünkü zarar ortada bu konuda ne kazandığımızı bilmiyoruz, daha doğrusu hiçbir şey kazanmadık...

Bir katre içen çeşme-i pür-hûn-i fenâdan

Başın alamaz bir dahi bârân-ı belâdan

Anlamı: Faniliğin kan dolu çeşmesinden bir yudum içen, bir daha başını belâ yağmurlarından kurtaramaz.

*Allah'a tevekkül edenin yaveri Haktır
Nâşad gönül bir gün olur şâd olacaktır.*

Anlamı: Allah'a inanıp kaderine sabırla razı olanların yardımcısı Allah'tır, mutsuz gönüller bir gün elbet mutlu olacaktır.

*Allah'a sığın şahs-ı halîmin gazabından
Zira yumuşak huylu atın çiftesi pektir.*

Devletin kendisine verdiği yetkileri kişisel çıkarları için kullanan yöneticiler vardır. Çıkarları için halka zulmeden, hatta devletin parçalanmasına ve çökmesine göz yuman insanlar her devirde az veya çok mevcut olmuştur. Devletini ve halkını soyan bu insanlar öyle güçlü ve nüfuzludur ki onları halkın çoğunluğu şerefli, vatansever zanneder. Fakat Victor Hugo'nun Sefiller romanında anlattığı, bir parça ekmek çalan kişi zindanlarda sürünür, kürek mahkûmu olur. Ziya Paşa her devirde, her toplumda görülen bu acı sosyal gerçeği çerçevesini duvara asılması gereken bir beyitle ifade etmiş:

*Sirkat çoğalıp lâfz-ı sadâkat modalandı
Nâmus tamam oldu hamiyet yeni çıktı*

Anlamı: Hırsızlık çoğalıp sadakat sözü moda haline geldi, namusu bitirdik, hamiyet yeni çıktı

*Düşmanlara ahhâbını zemm oldu zerafet
Dildardan ağyâra şikâyet yeni çıktı*

Anlamı: Düşmanlara dostları yermek bir incelik oldu; başkalarına gönül dostlarından şikâyet yeni çıktı

*Milliyeti nisyân ederek her işimizde
Efkâr-ı Freng'e tebaiyyet yeni çıktı*

Anlamı: Yaptığımız her işte millî birlik ve şahsiyeti unutarak Avrupalıların fikirlerine uymak yeni çıktı.

Terkîb-i bend

I

*Saki getir ol badeyi kim mâye-i candır
Arâm-dih-i akl-ı melâmet-zedegândır
Ol mey ki olur saykal-ı dil ehl-i kemâle
Nâ-puhtelerin aklına bâdî-i ziyandır
Bir câm ile yap hatırı zîrâ dil-i vîrân
Mehcûr-ı hârâbat olalı hayli zamandır
Sâkî içelim aşkına rindân-ı huda'nın
Rindân-ı huda vâkıf-ı esrâr-ı nihândır
Sâkî içelim rağmına süfi-ı harisin
Kim maksadı kevser emeli hıır-i cinândır
Aşk olsun o pîr-ı mey-perverde-i aşka
Kim badesi sad-sâle vü sâkîsi civandır
Pîr-i meye sor mes'elede var ise şüphen
Vaizlerin efsaneleri hep hezeyandır
Ben anladığım çarh ise bu çarh-ı çep-endâz
Yahşi görünür sureti amma ki yamandır
Benzer felek ol çenber-i fânûs-ı hayâle
Kim nakş-ı temâsîli serû'l-cereyândır
Sâkî bize mey sun ki dil-i tecribet-âmûz
Endişe-i encam ile vakf-ı halecândır
İç bade güzel sev var ise akl u şuurun
Dünya var imiş ya ki yoğ olmuş ne umurun*

II

*Yetmez mi bu kasrîrevîş-iağreb-i âlem
Bir menzile ermez mi aceb kevkeb-i âlem
Şimdi uyuyanlar ö zamanda uyanırlar
Bir subha resîde olur âhır şeb-i âlem*

Pâmâl eder encam kimin üstüne dönse
Agâz edeli devre budur meşreb-i âlem
Bin böyle cihan zer ü sîm olsa yetişmez
Mümkün mü ki is'af oluna matlab-ı âlem
Hâriçten eğer olsa temaşasına imkân
Müdhiş görünür heykel-i müsta'ceb-i âlem
Almış yükünü şöyle ki seyrinde halelsiz
Bir zerre dahi kaldıramaz merkeb-i âlem
Ebnâ-yı beşerde kalacak mı bu muâdât
Bilmem ne zaman doğrulacak mezheb-i âlem
Her safhada bir şekl-i hakikat eder ibraz
Her gün çevirir bir varaka makleb-i âlem
Bin ders-i maârif okunur her varakında
Yârab ne güzel mekteb olur mekteb-i âlem
Bu cism-i kesifin neresi merkez-i kuvvet
Yârab ne matıyyeyle gezer kâlib-i âlem
Subhâneke yâ men halaka'l-halka vasînâ
Subhâneke subhâneke subhâneke elîfâ

III

Ey kudretine olmayan âğâz u tenâhî
Mümkün değil evsâfını idrâk kemâhî
Her nesne kılar varlığına hüsn-i şehâdet
Her zerre eder vahdetine arz-ı güvâhî
Hükmün kılar izhâr bu âsâr ile mihri
Emrin eder ibraz bu envâr ile mâhî
Dil-sîr-i bisât-ı niamin mürğ-i hevâyî
Sîrâb-ı zülâl-i keremindir suda mâhî
Eyler keremin âteşi gülzâr halil'e
Mağlûb olur peşşeye nemrud-ı mübâhî
Zâlimleri adlin ne zaman hâk edecektir
Mazlumların çıkmadadır göklere âhî

Bigânelere münhasır enva'-ı huzûzât
Mihnet-zede-i aşkına mahsûs devâhî
Sensin eden idlâl nice ehl-i tarîki
Sensin eden ihdâ nice gümgeşte-i râhı
Hükmün ki ola mûcib-i hayr u şer-i ef âl
Yarab ne içindir bu evâmir bu nevâhî
Sendendir ilâhi yine bu mekr ü bu fitne
Bu mekr ü bu fitne yine sendendir ilâhi
Güftî bikün ü bâz zenî seng-i melâlet
Dest-i men ü dâd-ı tu der rûz-ı kıyamet

IV

Bir katre içen çeşme-i pür-hûn-ı fenadan
Başın alamaz bir dahi bârân-ı belâdan
Asude olam dersin eğer gelme cihâna
Meydâna düşen kurtulamaz seng-i kazadan
Sâbit-kadem ol merkez-i me'mûn-ı rızâda
Vareste olup dâire-i havf u recâdan
Dursun kefi hükmünde terâzû-yı adalet
Havfın var ise mahkeme-i rûz-ı cezadan
Her kim ki arar bûy-ı vefa tab'-ı beşerde
Benzer ana kim devlet umar zıll-ı hümdân
Bî-baht olanın bağına bir katresi düşmez
Bârân yerine dür ü güher yağsa semâdan
Erbâb-ı kemâli çekemez nakıs olanlar
Rencide olur dîde-i huffâş ziyadan
Her âkile bir derd bu âlemde mukarrer
Rahat yaşamış var mı gürûh-ı ukalâdan
Halletmediler bu lügazın sırrını kimse
Bin kafile geçti hükemâdan fuzelâdan
Kıl san'at-ı üstadı tahayürle temaşa
Dem vurma ger arif isen çün ü çiradan

İdrâk-i meali bu küçük akla gerekmez

Zîrâ bu terâzû o kadar sıkleti çekmez

V

Cehrin ne safa var acaba sîm ü zerinde

İnsan bırakır hepsini hîn-i seferinde

Bir reng-i vefa var mı nazar kıl şu sipihrin

Ne leyi ü nehârında ne şems ü kamerinde

Seyretti hava üzre denir taht-ı süleyman

Ol saltanatın yeller eser şimdi yerinde

Hür olmak ister isen olma cihanın

Zevkinde safasında gamında kederinde

Cânân gide rindân dağıla mey ola rizân

Böyle gecenin hayr umulur mu seherinde

Hayr umma eğer sadr-ı cihan olsa da bilfarz

Her kim ki hasâset ola ırk u güherinde

Yıldız arayıp gökte nice turfa müneccim

Gaflet ile görmez kuyuyu rehgüzerinde

Anlar ki verir lâf ile dünyâya nizâmât

Bin türlü teseyyüb bulunur hanelerinde

Ayînesi iştir kişinin lâfa bakılmaz

Şahsın görünür rütbe-i akli eserinde

Ben her re kadar gördüm ise bazı mazarrat

Sâbit-kademim vine bu re'vin üzerinde

İnsana sadakat yaraşır görse de ikrah

Yardımcısıdır doğruların hazret-i allah

VI

Gadr ede reayasına vâli-i eyâlet

Dünyâda vü ukbâda ne zillet ne rezalet

Lâyık mıdır insân olana vakt-i kazada

Hak zahir iken bâtil için hükmü imâlet

Kadı ola davacı vü muhızır dahi şahit

*Ol mahkemenin hükmüne derler mi adalet
Ey mürtekb-i har bu ne zillet ki çekersin
Bir kaç kuruşa müddet-i ümrünce hacâlet
Lâ'net ola ol mâle ki tahsîline ânın
Yâ din ola yâ ırz veya namus ola âlet
Âdem olanın hayr olur âdemlere kasdı
İnsanlığa insanda budur işte delâlet
İnsan ona derler ki ede kalb-i rakîki
Alâm-ı ben-i nev'i ile kesb-i melâlet
Âdem ona derler ki garazdan ola sâlim
Nefsinde dahi eyleye icrâ-yı adalet
Sâdik görünür kisvede erbâb-ı hiyânet
Mürşid sanılır vehlede ashâb-ı dalâlet
Ekser kişinin suretine sîreti uymaz
Yârâb bu ne hikmettir ilâhi bu'ne halet
Ümmîd-i vefa eyleme her şahs-ı degalde
Çok hacıların çıktı haçı zir-i begalde*

VII

*Bir abd-i habeş dehre olur baht ile sultan
Dahhâk'in eder mülkünü bir gâve perişan
İkbâline idbârınadil bağlama dehrin
Bir dâirede devr edemez çenber-i devrân
Zâlim yine bir zulme giriftar olur âhır
Elbette olur ev yıkanın hanesi viran
Ekser görülür çünkü ceza cins-i amelden
Encamda âhenden ölür rahne-i sühan
Tezkîr olunur la'n ile haccâc ile cengiz
Tebcîl edilir nûşirevan ile süleyman
Kabil midir elfaz ile tagyir-i hakikat
Mümkün mü ki tefrik oluna küfr ile îmân
Birhâkden inşâ olunur deyr ile mescid*

*Birdir nazar-ı hak'da mecûs ile müselman
Her derdin olur çaresi her inleyen ölmez
Her mihnete bir âhir olur hem gama pâyân
Geh çâk olunur damen-i pâkize-i ismet
Geh iffet eder âdemi ârâyîş-i zindan
Sabr et siteme ister isen hüsni mükâfat
Fikreyle ne zulm eylediler yusuf a ihvan
Zâlimlere bir gün dedirir kudret-i mevlâ
Tallahi lekad âserakellâhu aleynâ*

VIII

*Her şahsı harîm-i hakk'a mahrem mi sanırsın
Her tâc giyen çulsuzu edhem mi sanırsın
Dehri araşan binde bir âdem bulamazsın
Adem görünen harlan âdem mi sanırsın
Çok mukbili gördüm ki güler içi kan ağlar
Handan görünen herkesi hurrem mi sanırsın
Bil illeti kıl sonra müdâvâta tasaddî
Her merhemi her yareye merhem mi sanırsın
Kibre ne sebep yoksa vezirim deyu gerçek
Sen kendini düstûr-ı mükerrem mi sanırsın
Ey müftehir-i devlet-i yek-rûze-i dünya
Dünya sana mahsûs u müselleme mi sanırsın
Hâlî ne zaman kaldı cihan ehl-i tama'dan
Sen zâtını bu âleme elzem mi sanırsın
En ummadığın keşf eder esrâr-ı derûnun
Sen herkesi kör âlemi sersem mi sanırsın
Bir gün gelecek sen de perîşan olacaksın
Ey gonca bu cem'iyeti her-dem mi sanırsın
Nâmerd olayım çarha eğer minnet edersem
Çevrinle senin ben keder etsem mi sanırsın
Allah'a tevekkül edenin yaveri hak'tır*

Nâşâd gönül bir gün olur şâd olacaktır

IX

*Pek rengine aldanma felek eski felektir
Zîrâ feleğin meşreb-i nâsâzı dönektir
Yâ bister-i kemhada ya vîrânedede can ver
Çün bây ü gedâ hâke beraber girecektir
Allah'a sığın sahs-ı halimin gazabından
Zîrâ yumuşak huylu atın çiftesi pektir
Yaktı nice canlar o nezaketle tebessüm
Şirin dahi kasd etmesi cana gülerektir
Bed-asla necâbet mi verir hiç üniforma
Zer-dûz palan vursan eşek yine eşektir
Bed-mâye olan anlaşılır meclis-i meyde
İşret güher-i âdemi temyize mihektir
Nush ile yola gelmeyi etmeli tekdir
Tekdîr ile uslanmayanın hakkı kötektir
Nadanlar eder sohbet-i nadanla telezzüz
Dîvânelerin hem-demi dîvâne gerektir
Afv ile mübeşşer midir ashâb-ı merâtib
Kânûn-ı ceza âcize mi has demektir
Milyonla çalan mesned-i izzette ser-efrâz
Bir kaç kuruşu mürtekibin câyı kürektir
İman ile din akçadır erbâb-ı gınada
Nâmûs u hamîyyet sözü kaldı fukarada*

X

*İkbâl için ahbabı siâyet yeni çıktı
Bilmez idik evvel bu dirayet yeni çıktı
Sirkat çoğalıp lafz-ı sadâkat modalandı
Nâmûs tamam oldu hamîyyet yeni çıktı
Düşmanlara ahbabını zemm oldu zerafet
Dildârdan agyâra şikâyet yeni çıktı*

Sâdıkları tahkîr ile red kaide oldu
Hırsızlara ikram u inayet yeni çıktı
Hak söyleyen evvel dahi menfur idi gerçi
Hâinlere amma ki riâyet yeni çıktı
Aciz olanın ketm olunur hakk-ı sarîhi
Mahmîleri her yerde himâyet yeni çıktı
İsnâd-ı ta'assub olunur merd-i gayura
Dinsizlere tevcih-i reviyet yeni çıktı
İslâm imiş devlete pâ-bend-i terakki
Evvel yoğ idi işbu rivayet yeni çıktı
Milliyeti nisyân ederek her işimizde
Efkâr-ı frengi tebaiyyet yeni çıktı
Eyvah bu bâzîçede bizler yine yandık
Zîrâ ki ziyan ortada bilmem ne kazandık

XI

Zahirde görüp bizleri sanma ukalâyız
Biz bir sürü âkil sıfatında budalayız
Akil denilir mi bize kim hâli bilirken
Dildâde-i âlâyış-i nîreng-i hevâyız
Yârân-ı vatandan bizi özler bulunursa
Düştük sefer-i gurbete muhtâc-ı duayız
Terkîb-i acîbiz iki hâsiyyetimiz var
Ahabımızın devletiyiz hasına belâyız
Küncîde durur hırkamız altında künûzât
Dervişleriz gerçi nazarda fukarayız
Ukbâya yarar bir işimiz yok ise bârî
Azâde-dil-i şâibe-i zerk ü riyayız
Devletlülere bizleri tahkir düşer mi
Biz âciz isek de yine mahlûk-ı hüdâyız
Bir âfet-i hunhara esîr oldu gönül kim
Her nâzına her lâhzada bin kerre fedayız

Hatırda durur sohbetinin lezzeti hâlâ
Gerçi o şereften nice yıldır ki cüdayız
Her çevrine razıların ey şâh-ı melâhat
Bizler ki kuluz mu'tasım-ı bâb-ı rızâyız
İster bize lutf eyle diler bizden ırağol
Dünyada heman sen şeref ü şân ile sağ ol

XII

Her millet için bir düzüye adlini âm et
Fikr-i gazab-ı hazret-i mabûd-ı enam et
Bevvâl-i çeh-i zezemi la'netle anar halk
Sen kabe gibi kendini hürmetle benâm et
İncinmemek istersen eğer mülk-i fenada
Bir kimseyi incitmemeğe hasr-ı meram et
Bir yerde ki yok nağmeni takdir edecek gûş
Tazyi'-i nefes eyleme tebdîl-i makam et
Avret gibi mağlûb-ı hevâ olma er ol er
Nefsini seni râm etmeye sen nefsini râm et
Mânend-işecernâbit olur sabit olanlar
Her kangı işin ehli isen anda devam et
Noksanını bil bir işe ya başlama evvel
Yâ başladığın kâr-ı pezîrâ-yı hitâm et
Uğrarsa saba râhın eğer semt-i irak'a
Bağdad iline doğru dahi azm ü hıram et
Merdân-ı suhendânı ziyaret edip andan
Adâb ile git ravza-i rûhî'ye selâm et
Tahsinini arz eyleyip evvelce ziyâ'nın
Bu beyti huzurunda oku hatm-i kelâm et
Meydân-ı suhende yoğ iken sen gibi bir er
Bir şâir-i rûm oldu sana şimdi beraber

Ziya Paşa